

ubrøgeligt. Ja, hvis han havde sagt, at det er ufuldkomment, at det lider af Mangler, skulde jeg have givet ham fuldstændig Ret. Det kan ikke være Andet. Forslaget giver sig jo heller ikke ud for Andet end en foreløbig Hjælp, der afhjælper de værste Under. Jeg tror dog imidlertid, at man nok kunde være tilfreds med en saadan Hjælp foreløbig, medmindre man kan blive enig om at gøre det store Skridt, men det vil være vanskeligt, ligesom det ogsaa i mange Henseender vil være betænkeligt. Nu siger den ærede Ordfører, at det er Ministeriets Skyld, fordi det ikke har villet slaa ind paa en anden Vej. Jeg gjentager, hvad jeg tillod mig at sige ved 1ste Behandling, at der har ikke fra dette Things Side været indtaget nogen saadan Stilling, at man fra dets Side har givet en bestemt Veiledning med Hensyn til, hvilken Vej det ønskes at gaa, og for det andet Thing har Forslaget, om jeg huffer ret, aldrig foreligget til Forhandling. Der er altsaa saaledes ikke Noget at støtte sig paa i Henseende til, at man skulde kunne forlange, at der skulde gaaes en helt anden Vej. Naar jeg — ganske i Almindelighed — skal yttre mig om den Fordeling, som den ærede Ordfører og hans Meningsstæller have foreslaaet, har jeg, om det end er Gjentagelser, forskellige Indvendinger, som jeg er nødt til at fremsætte. For det Første forekommer det mig, at det ingenlunde kan gaa an, at man lægger en forventet Folketælling til Grund for et Forslag, selv om man tror at kunne skønne i den Retning. Det forekommer mig, at hvis man vil ind paa et andet Grundlag end den nuværende Folketælling, maatte man have en Folketælling forinden, og dette er jo ingenlunde Noget, som det er umuligt at opnaa. Naar man saa ikke selv har Tillid til de Tal, man har faaet frem som Resultat af den forventede Folketælling i 1890, kommer man til Noget, som er baade logisk og praktisk umuligt, idet man lægger Folketællingen for 1890 til Grund for enkelte Punkter og Folketællingen for 1885, om jeg ikke feiler, til Grund, hvor en saadan er foregaaet, medens man samtidig iøvrigt tager Folketællingen for 1880 for enkelte Kredse. Dette er ganske umuligt, især da man ingenlunde kan være sikker paa, at den proportionale Tilvæxt vil være nogenlunde den samme som i de tidligere 10 Aar. Det maatte man dog have nogen Sikkerhed for, ellers kommer man til et ganske principløst Resultat, som det dog ikke kan forlanges at man skulde acceptere. Endvidere mener jeg rigtig nok, at man ved den nye Valgordning vilde gøre vel i saa vidt muligt at holde sig til de bestaaende

Forhold og holde sig til Valgstederne, saa vidt man kan, og især holde sig til Amtsgrænserne, ialt Fald til Kommunegrænserne. Men det er ikke saa saa Tilfælde, jeg tror, der er 60, hvor man har fraveget Kommunegrænsen, og det vil være en meget væsentlig Ulempe for en Landskommune at faae de forskellige Sogne lagte til forskellige Valgkredse. Endstjøndt jeg som sagt ønsker kun at gøre Udvalgets Flertals Forslag til Gjenstand for mere almindelige Betragtninger, tror jeg at dog maatte bemærke, at der ogsaa mod Enteltheder kunde gjøres forskellige Indvendinger, og navnlig ser jeg ikke rettere, end at man, naar man vil lægge en ny Folketælling til Grund, da ogsaa maa have denne Folketælling gennemført forinden. Men som sagt, Flertallets Forslag frister mig ingenlunde i nogen høi Grad. Derimod er der af Udvalget i Betænkningen gjort nogle Bemærkninger, som friste mig adskillig mere. Disse Bemærkninger lyde saaledes: „Der kunde være megen Anledning til efter de forløbne 20 Aars Erfaringer ikke at blive staaende alene ved en Forandring af Valgkredse, men ogsaa at søge selve Valglovens Bestemmelser ændrede paa flere Punkter, saaledes f. Ex. hvorvidt Afstemningen paa Der som Anholt, Væssø, Endelave, Sejro o. Fl. kunde foregaa paa lignende Maade som paa Samsø, eller hvorvidt man ikke i det Hele burde gaa over til en skriftlig og hemmelig Afstemning enten paa det ene Valgsted eller i hver Kommune for sig, saaledes som det omtrent er Tilfældet i alle konstitutionelle Stater og nu ogsaa i England, der i sin Tid var Forbilledet for vor Valgmaade.“ Jeg har altid vedfjendt mig, og jeg tror, jeg ogsaa tidligere som Medlem af Thinget har udtalt, at det vilde være heldigt, om man kom til en virkelig hemmelig Afstemning. Jeg tror ogsaa, at de, som have levet en Del Aar med Folkethingsvalg og Folkethingskredse, maa erkjende, at vor Valgordning i flere Henseender er temmelig mangelfuld. Jeg anser f. Ex. den Maade, hvorpaa Valghandlingen holdes, dette, at Vælgerne skulle samles paa et enkelt Valgsted for at afgive deres Stemmer, for noget meget Uheldigt. Kunde man komme til en anden Maade, navnlig en Afstemning i Kommuner og saaledes, at Afstemningen virkelig garanterede Friheden, saa at man kunde blive fri for at høre baade om det ene og det andet Misbrug, vilde jeg anse det for et Held. Udvalget har altsaa set noget friere paa dette Forhold end tidligere. Det ærede Udvalg har ganske vist ikke gjort det til Gjenstand for Forslag, hvad jeg meget godt kan for-